

Modlitba není recitace naučených vět. Modlitba je rozhovor nebo mlčení v přítomnosti milujícího Boha. Chci-li být opravdu křesťanem a ne si na něj jen ve chvílích volna, když zrovna nemám nic jiného na práci, hrát, potom se modlitbou musí stát všechno, co dělám.

D Modlitbou může být, že namažu vrzající dveře nebo spravím kapající vodovod, za který mně manželka už tři měsíce nadává.

L Modlitbou může být dopis, který už dlouho někomu dlužím a do kterého se mi třeba vůbec nechce. Vždycky když vyjdu ze sebe a otočím se k Bohu, má práce, jednání či nemoc se stává modlitbou.

I Modlit se znamená počítat s Boží existencí, brát vážně Jeho přítomnost, uznávat Jeho moc a důvěřovat Mu. Modlit se, to znamená nabídnout se Bohu, hledat Jeho vůli, odpovídat na Jeho vedení.

B Modlit se znamená přinášet před Něj radost i bídu světa v zastoupení za mnohé. Modlit se znamená žít v jistotě, že Bůh je mým Pánem a vládcem a že počítá s mou pomocí v proměňování světa v Boží království.

A

„... Kde není hlubokého zájmu o posvátnou hudbu, tam ještě předtím chybí pozornost vůči liturgii. Zvrácená světská infiltrace překroutila pořádek věcí a pomohla vzniku a rozšíření neblahého přesvědčení, že:

liturgie je jen sled kulturních akcí, uskutečněných člověkem podle jeho individuálních chutí, jak se mystický smysl toho, co bylo – a ještě je Opus Dei: uskutečňujeme ve vztahu modlitbu k Němu, ale ještě nejdůležitější a podstatná Boží Moc působí v našem úplnosti proměnění a k Bohu s něžným zvoláním

„... Liturgie je především utrpení, smrti a otevřel své srdce, aby nám prostřednictvím slova Evangelia....“

líbí a kdy se líbí. Ztratil se v Církvi a pro život v Církvi totiž dílo, které k Bohu, pozdvihující svou před tím – a to je věc – je tu skutečnost, jak srdci, když jsme v jeho uschopnění obrátit se OTČE – ABBA...”

uskutečnění vzpomínky zmrtvýchvstání Pána, který svěřil nejskrytější tajemství

/výňatek z poselství papeže Benedikta XVI. chrámovým hudebníkům/

Boží láska nás obklopuje ze všech stran. Jeho láska je voda, kterou pijeme, vzduch, který dýcháme a světlo, které vidíme...

Pohybujeme se v Jeho lásce jako ryba ve vodě. A jsme mu tak blízko, tak prosyceni jeho láskou a Jeho dary, že to ani vůbec nepozorujeme...

Zapomínáš, že je zde Někdo, kdo se v tomto a v každém okamžiku stará o tvou tkáň a který řídí oběh tvé krve.

A při tom si myslíš, že nějaký malý problém všedního života můžeš vyřešit jenom ty sám...

Ernesto Cardenal